SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 17 FEBRUARI 1938

DE ONWILLIGE BADGAST!

HOE DE OUDE KLOK RUST KREEG

ET was middernacht. De pendule op den schoorsteen haalde even diep adem en sloeg toen triomfantelijk twaalf venijnige slagen. Pas vijf minuten later sloeg hijgend en onregelmatig de oude Friesche staartklok, die tegenover de pendule aan den wand hing, het middernachtelijk uur. Toen zij klaar was trilde haar heele lichaam van vermoeidheid.

„Wel, wel," zei de pendule schamper, „jij komt ook met de trekschuit, hoor, je bent minstens vijf minuten te laat."

„Ik wil jou nog wel eens twaalf uur hooren slaan als je tweehonderd jaar oud bent; dan zal het je ook niet zoo gemakkelijk meer afgaan," antwoordde klaaglijk de Friesche klok.

„Kom, oudje," troostte de pendule, die 't zoo kwaad niet meende, „je moet den moed niet laten zakken. Iedereen weet immers, dat je voor je leeftijd heel kras bent en nu die twaalf slagen weer achter den rug zijn heb je de eerste paar uur niet veel meer te doen."

„Ach," zuchtte de Friesche klok, „het is niet alleen het slaan, ook het gaan valt me tegenwoordig zoo moeilijk. Mijn slinger wil niet meer zoo best als vroeger en mijn wijzers kunnen den tijd haast niet meer bijhouden. Het is ook eigenlijk onrechtvaardig, dat ik nooit eens een poosje mag uitrusten. Kijk nu bijvoorbeeld eens naar de menschen. Die kunnen 's nachts rusten en 's Zondags den heelen dag, maar ik heb in geen tweehonderd jaar 'n minuut rust gehad. O, wat ben ik moe!"

„Maar waarom blijf je niet eens een poosje stilstaan als je zoo moe bent?" zei de pendule verwonderd. „Ze zullen je heusch niet wegdoen, omdat je een poosje niet loopt. Je bent immers een familiestuk."

„Ja, dat klinkt heel aardig, maar ik merk wel, dat jij de menschen nog niet kent. Denk je nu heusch, dat ze me dan met rust zouden laten? Geen sprake van. Als een klok niet loopt sturen de menschen den klokkendokter er op af om te zien, wat er aan mankeert. Die kijkt de klok van binnen heelemaal na en pijnigt haar zoo, dat zij aan stilstaan niet meer denkt. Ik heb eens gezien hoe zoo'n man een wekker heelemaal uit elkaar heeft gehaald, alleen omdat die een keer vergeten had te wekken. De arme wekker is den schrik nooit te boven gekomen en liep uit angst, dat hij vergeten zou te wekken, ieder kwartier af. Dat was natuurlijk te veel van het goede en de menschen hebben hem weggegooid."

„Nu, zoo'n vaart zal het wel niet loopen," meende de pendule. „Bovendien kun je, totdat de dokter komt, volop van je rust genieten."

De oude Friezin was zóó moe en kreeg zóó'n kramp in haar slinger, dat ze besloot den raad van de pendule op te volgen.

Met 'n zucht van verlichting stond ze stil. Den heelen langen nacht genoot zij van haar heerlijke rust, maar tegen den ochtend begon zij toch te piekeren over de gevolgen van haar daad.

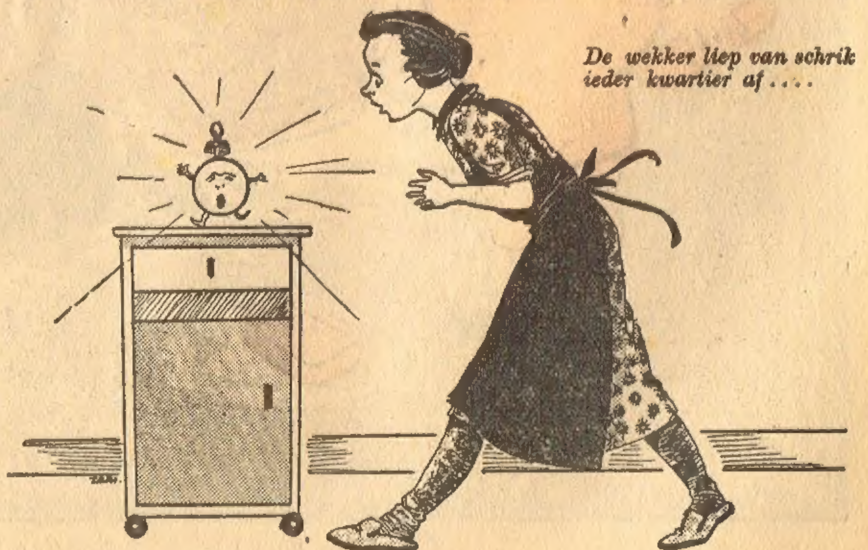
Wat zouden de menschen wel zeggen als ze straks beneden kwamen? Zouden ze eerst zelf probeeren haar weer op gang te brengen of zouden ze meteen den klokkendokter halen? In het eerste geval ben ik gered, dacht de klok, want als ze merken, dat ik goed blijf loopen, zullen ze geen onnoodige kosten maken voor een dokter. Zóó goed kende de klok de menschen!

De pendule sloeg juist acht uur, toen de familie de kamer binnenkwam om te ontbijten.

De vader van het gezin was de eerste, die het merkte. „Wel heb ik van mijn leven," riep hij uit, „de klok staat stil. Dat heb ik nog nooit meegemaakt."

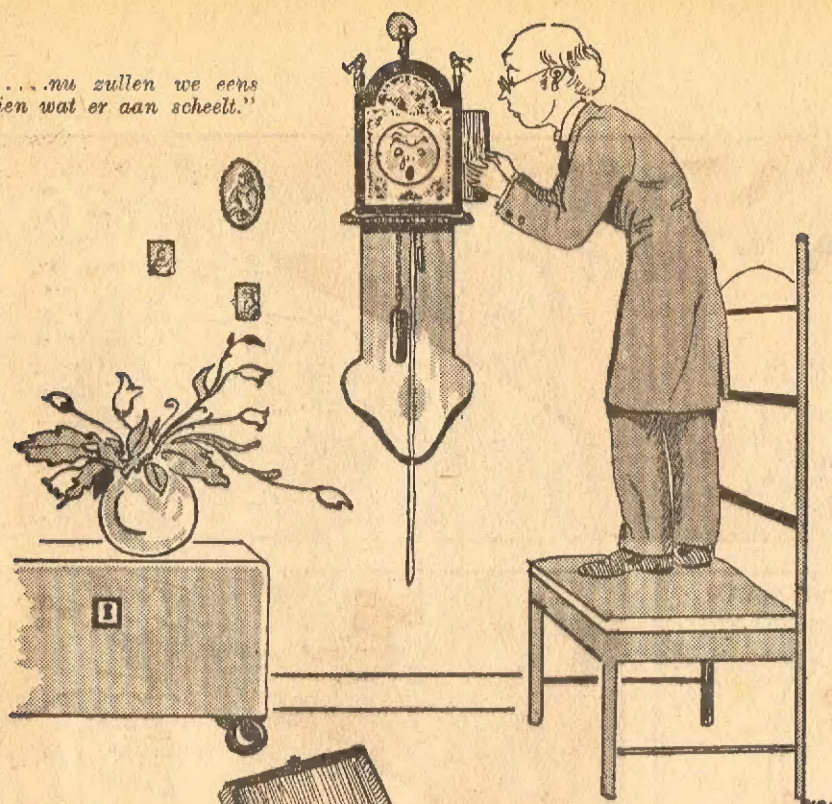
„Ja," zei de moeder, „het is vreemd, want ik heb gisteravond het lood nog opgetrokken. Ik denk, dat de klok te oud wordt. Zij heeft haar tijd wel uitgediend."

„'t Is jammer," vond de vader, „het is zoo'n mooie klok en ik heb haar nog van mijn grootvader geerfd. Als ik straks naar kantoor ga, zal ik maar even bij den klokkenmaker aanloopen. Misschien is

De wekker liep van schrik ieder kwartier af....

„....nu zullen we eens zien wat er aan scheelt.”

er nog iets aan te doen.”

Dus toch de klokkendokter, dacht de Friesche klok wanhopig. O, o, wat ben ik begonnen. Met angst zag zij de komst van den dokter tegemoet.

Na een uurtje kwam deze binnenstappen. Het was een oude man met grijs haar en glinsterende brilleglazen. In z'n hand droeg hij een klein koffertje Daarin zitten zijn instrumenten, wist de Friesche klok.

De pendule wuifde haar met haar korte slingertje bemoedigend toe. Niet bang zijn, beteekende dat.

„Ja, jij hebt makkelijk praten,” bromde het slachtoffer, maar zij was toch een beetje getroost.

„Zoo, oudje,” zei de man en opende zijn koffertje, „nu zullen we eens zien wat er aan scheelt.” Hij maakte een deurtje open opzij van de klok en gluurde naar binnen. Maar o, wat was die klok vuil.

„Je ziet er uit alsof je in geen tweehonderd jaar bent schoongemaakt,” vond de klokkendokter. „We zullen je eerst maar eens een goede beurt geven.”

En toen werden de ingewanden van de klok gepoetst en geborsteld, dat het een aard had. Aan het benauwde gezicht van de klok zag de pendule wel, dat het heusch geen pretje was. Maar na een kwartiertje was er in het uurwerk van de Friesche klok geen stofje meer te vinden. Daarna liet de klokkenmaker op verschillende plaatsen druppeltjes olie in het uurwerk loopen, en gaf den slinger een zetje.

De klok begon meteen te loopen en o, wat voelde ze zich opgefrischt. De klokkenmaker zette toen de klok gelijk en liet haar voor proef nog eens twaalf uur slaan. Jolig sloeg ze haar twaalf slagen. Toen ze klaar was, voelde ze in het geheel geen vermoeidheid. Zij begreep wel, dat ze dit te danken had aan den klokkendokter, die haar zoo grondig schoongemaakt en gesmeerd had.

Haar dankbaarheid werd nog grooter, toen ze hem tegen de moeder hoorde zeggen, dat ze die mooie Friesche klok eens een enkel keertje een nacht moesten laten stilstaan. „Ze is al tweehonderd jaar,” zei de man, „en 'n beetje rust zoo af en toe heeft ze wel verdiend.”

Die nacht sloeg de oude Friezin gelijk met de pendule twaalf forsche slagen; de pendule knikte tevreden. „'t Was toch maar een goed idee van mij, vind je zelf ook niet?”

„Ja, hoor,” zei de klok vriendelijk, „en nog wel bedankt.”

C. van G.

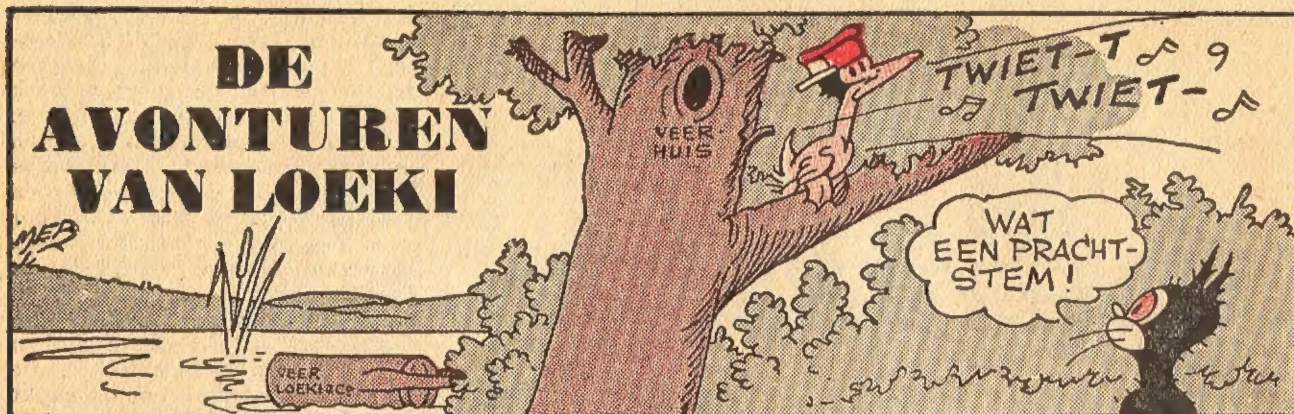

De verbaasde Pop

Klein Mientje heeft haar popje
Netjes op haar schoot gelegd,
En haar snuitje staat heel ernstig,
Als zij tot het popje zegt:
„Poppekind, nu moet je slapen,
Kom, doe maar je oogjes toe,
Want je bent van al dat spelen
Zeker wel een beetje moe.
Fijn hè, popje, in mijn armen....
Wel te rusten, poppekind.
'k Zal een slaapliedje gaan zingen,
Zeg mij eens, hoe jij dat vindt?....
Slapen, slapen, dilomdeine,
Slaap, mijn popje, slaap maar zacht
Slaap gerust, mijn lieve kleine,
Moeder houdt bij jou de wacht.
Weldra zal je slapen, popje,
Als Klaas Vaak je oogjes kust....”
Langzaam zakt ook Mientje's kopje,
En.... ook Mientje slaapt gerust!
Pop kijkt nu met groote oogen,
En dan denkt de kleine aap:
„Mientje zingt voor MIJ een liedje,
Maar dan valt ze ZELF in slaap!”

VAN OMMEN

DE AVONTUREN VAN LOEKI
VEER HUIS
TWIET-T TWIET-
WAT EEN PRACHT-STEM!

PSST!!.. ZING MAAR DOOR. DAAR KOMT MINNIE DE KAT.
O.K.

TWIET-IE TWIET
VEER HUIS
EEN HEERLIJK LIED!!

VEER HUIS
OCH, VEERMAN, IK WIST NIET DAT JE ZO'N STEM HAD!
HM... .. HM..

ZING DAT LIEDJE NOG 'N KEER. IK ZOU ER UREN NAAR KUNNEN LUISTEREN!

KOM, VEERMAN, ZING NOG EENS DAT LIEDJE?

IK.. IKKE HEB 'N KIKKER INGESLIKT!! 'T GAAT NU NIET MINNIE!!

PANAMA.

IN EUROPA ZIJN ER OUDE KERKEN, DIE AL IN DE NEGENDE EEUW EN EERDER GEBOUWD WERDEN. IN AMERIKA IS EEN KERK VAN DE ZESTIENDE EEUW AL ERG OUD. DE ALLEROUDSTE KERK IN AMERIKA IS VAN 1529. ZIJ STAAT IN PANAMA.

DE CHINEES

EN DE JAPANNER ETEN NIET MET EEN VORK, MAAR MET TWEE STOKJES VAN WIT HOUT, 30 CM LANG. 'T ENE LIGT VAST IN DE HOEK VAN DE DUIM, 'T ANDERE WORDT LOSJES VASTGEHOUDEN NET ALS EEN PENHOUDER. BIJ IEDERE MAALTIJD WORDEN NIEUWE STOKJES GENOMEN.

IN 'T DONKER

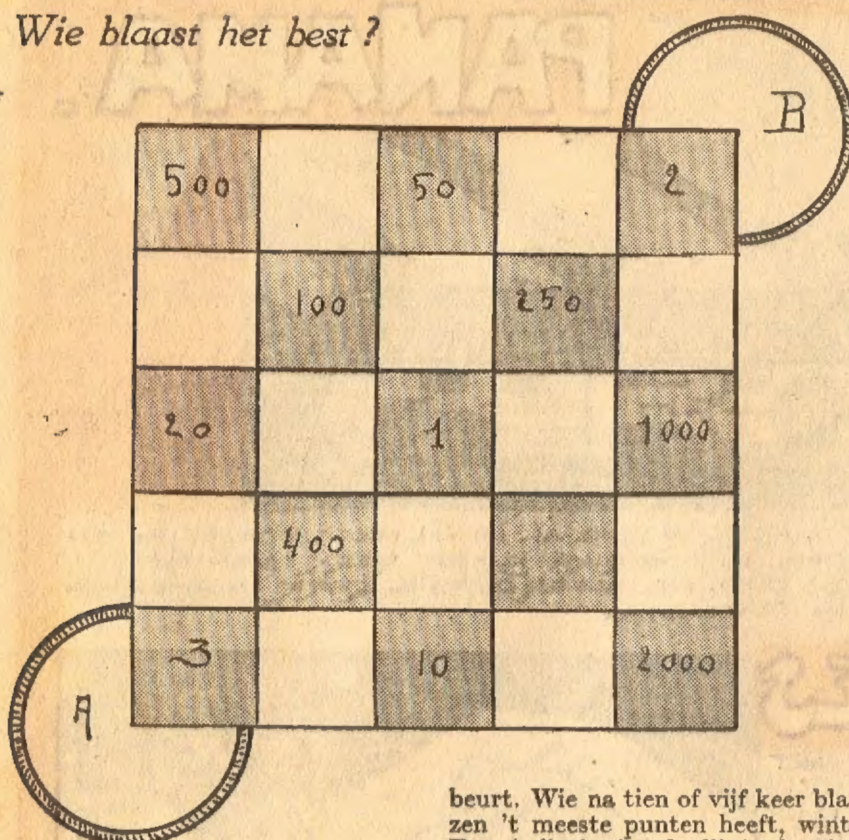

LANGS DE LEEUWENKOOIEN WANDELEN GEEFT EEN GRIEZELIG GEVOEL, ZEGT EEN OPPASSER IN EEN DIERENTUIN. DE TRALIES ZIJN DAN ONZICHTBAAR. MEN ZIET ENKEL DE STARRE BLAUWGROENE „LAMPJES", DE OGEN VAN DE KONINGEN DER WILDERNIS

G. GUSSENHOVEN.

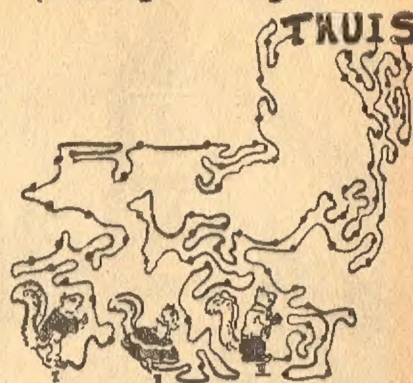
BONT ALLERLEI

Wie blaast het best?

Een leuk spelletje, dat je met z'n tweeën kunt spelen. Je maakt ieder een klein papieren balletje en je plaatst er een in A en een in B. Nu wordt door elken speler het balletje weggeblazen. Ieder om de beurt. Wie na tien of vijf keer blazen 't meeste punten heeft, wint. Een balletje op de lijn telt niet mee, ook niet in de cirkels. Dan moet men telkens weer vanuit de cirkels beginnen. Men kan het bord ook grooter maken en met drieën of vieren spelen. Dan neemt elk 'n balletje van verschillende kleur.

Oplossingen vorig nummer

Dit is de weg, dien de eekhoorntjes naar huis hebben genomen. No. 1 verzamelde: 24 nootjes; no. 2 had er 26 en no. 3 had er 25. Samen dus 75 nootjes, die ze langs drie verschillende wegen thuisbrachten en opsloegen voor den winter.

VOGELPUZZLE

Van links naar rechts: 2. eik. 4. el. 5. as. 7. meisje. 10. mesten. 11. af. 12. erg. 13. diep. 15. re. 17. al. 18. dag.

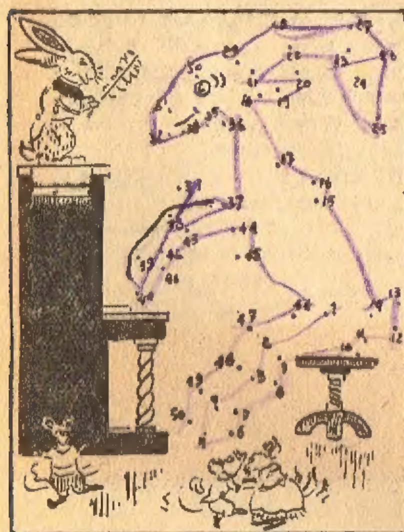
Van boven naar beneden: 1. beleefd. 3. kasteel. 4. Emma. 6. sjerp. 8. is. 9. eng. 14. ia. 15. ra. 16. eg.

DRIE-WOORDEN-REBUS 11

1. Verwondering (V-er-w-onder-ing)
2. Bewondering (Bew-onder-in-g)
3. Paardrennen (Paard-r-ennen)

Wie is de pianist?

Natuurlijk zouden jullie dat graag weten. Nou, dat kan. Begin met nummer 1 en trek een lijntje naar 2 enz. tot no. 50. Dan hebben jullie een heel aardig plaatje.

Even lachen

„Jantje, denk je d'r aan de vischjes ander water te geven?"

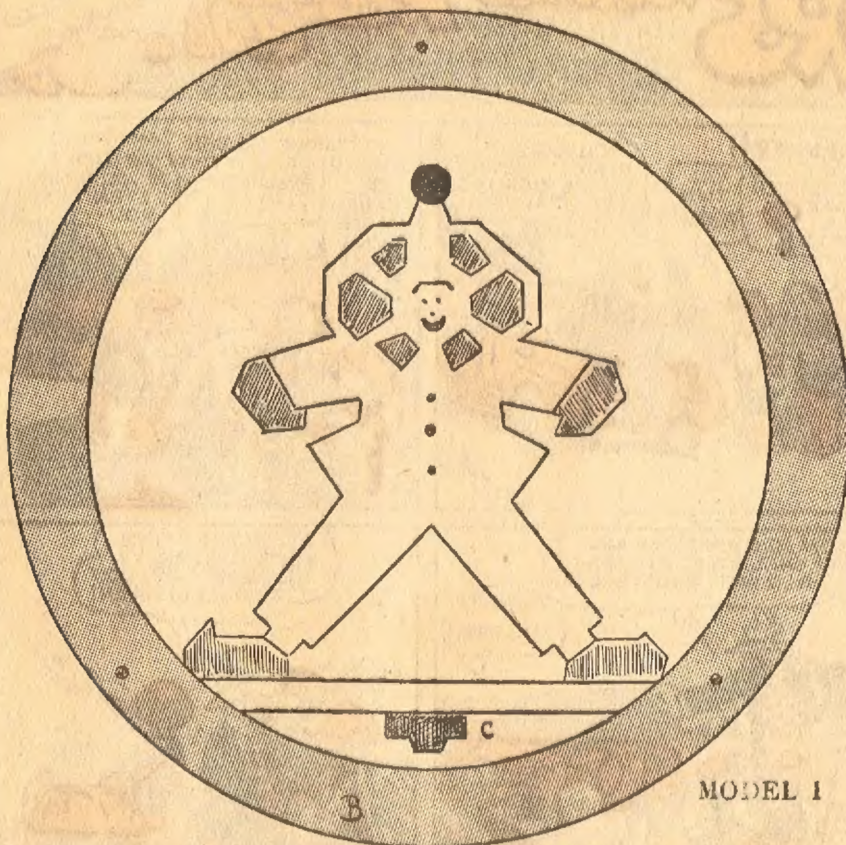
„Ja, moeder," zegt Jantje verwonderd. „Maar ze hebben dat water van gisteren nog lang niet opgedronken, moeke."

Drie-woorden-puzzle 12

1. Het eerste woord is er een van drie lettergrepen en beteekent: iemand die zaken doet.
2. Het tweede is een lichtgevend voorwerp en bestaat uit twee lettergrepen.
3. Het derde bestaat uit vier lettergrepen en is iemand, die voor geld zorgt.

GOED EN GOEDKOOP KNUTSELEN

MODEL I

WIEBELENDE CLOWNS

Benoodigd: karton òf dun triplex.

We geven hier twee verschillende modelletjes van één en hetzelfde onderwerp. Wie niet houdt van zagen, kan ze uitvoeren in stevig karton. Een gemakkelijke manier om over te teekenen in grootere maat is de volgende:

Je legt over de teekening een vel doorschijnend papier en je volgt de aangegeven lijnen van 't model op bv. één cm. afstand van de oorspronkelijke. Met een beetje aandacht kun je 'n ruwe vergrooting tot stand brengen, die je later wat bijwerkt.

Of men nu karton of triplex neemt, de figuur moet rechtop kunnen staan en wiebelen zonder om te vallen. Daarom zaagt of snijdt men voor A en B nog een tweeden cirkel of halven cirkel uit, van dezelfde breedte en grootte. Dien tweeden cirkel plakt men niet tegen den eersten a a n, maar men bevestigt beide aan elkaar op een onderlingen afstand van één of meer centimeters, al naar gelang van de gekozen grootte. Onder aan de clownfiguur (c) bevestigt men een stukje lood of ijzer. Door die twee cirkels blijft de figuur rechtop staan. Je kunt er ook drie nemen en den clown dan in 't midden zetten. Dat is nòg leuker. De stukjes rondom den hals worden uitgezaagd of gesneden. Verder kleuren. Muts: zwart met witten bol, gelaat lichtrood, pakje mooi geel, schoentjes rood. Cirkel groen. Of andere kleuren, naar ieders smaak. Wie wil zagen, neme niet te dik triplex. Een paar plankjes van een sigarenkistje kunnen het ook wel doen. Voorzichtig echter bij 't verbinden van beide cirkels. Het hout splijt gemakkelijk.

V. L.

MODEL II

SJORS voorzitter van d' REBELLEN-CLUB

EEN MISLUKT TOCHTJE.

